

GEAR TALK MET BETTY

Henk Post

Ik wilde aanvankelijk een persoonlijk verhaal schrijven als introductie van deze Oculair, maar Betty (Betty Schutte, de forensisch fotograaf, *red*) heeft me overtroffen en mijn persoonlijk verhaal is in de prullenbak verdwenen.

Want wat hebben we genoten van Betty.... Om fotografie eens te bekijken vanuit een andere invalhoek vond ik erg boeiend. Techniek is natuurlijk een belangrijk onderdeel voor een forensisch fotograaf om sporen vast te leggen. Vandaar ook dat ze veel (foto)koffers met apparatuur mee had genomen, en we hebben nog niet eens alles gezien. Ik zelf had graag nog wat meer willen zien van de 360 graden camera die de omgeving kan vastleggen en misschien nog wel meer apparatuur.

Een fotokoffertje bleef dicht.

Betty had onlangs een Canon EOS R gekregen om te testen en tussen de regels door vertelde ze dat die ook "best goed" was. De EOS R zat in dat koffertje en is er niet uitgekomen.

Om een beeld te krijgen wat onze fotografische voorkeuren zijn en met welke apparatuur we fotograferen, ging ze de kring rond. Canon, Canon, Canon, Pentax, Canon, Canon, Fujifilm, Canon, Canon, iPhone, Canon, Canon Olympus, Canon en een Nikon. Als iedereen aanwezig zou zijn geweest zouden er wellicht nog meer variaties zijn geweest, maar veel verschil zou het niet hebben gemaakt. Betty fotografeert met een Nikon en zat duidelijk in het "Nikon-Kamp"

Ik ken fotocclubs met een "Nikon-kamp" en een "Canon-kamp", met een tweedeling als gevolg. Bij iedere fotobespreking worden de sterke punten van een bepaald merk benadrukt en proberen ze elkaar te overtuigen van hun gelijk.

Gelukkig kennen we dit fenomeen bij Fotogevin absoluut niet en eigenlijk maakt het natuurlijk ook helemaal niet uit waarmee je fotografeert. Nooit wordt er bij ons een discussie gevoerd over welke camera we hebben of strijd geleverd om de hoogste *dynamic range* of megapixels. Uiteindelijk gaat het om het beeld wat je produceert en niet om het apparaat waarmee je het hebt gemaakt. Technisch gezien zijn de meeste camera's wel zo'n beetje aan elkaar gelijk; of je nu een spiegelreflex camera hebt of een systeemcamera; op de uiteindelijke print zie je daar weinig van.

Zelf ben ik toch stiekem wel een beetje een *gear freak* en ik zit ook regelmatig te kijken naar nieuwe ontwikkelingen en zie dan camera specs die steeds verder reiken; 30, 50, 100 Megapixels, beeldstabilisatie tot 8 stops, ISO waarden 100.000 en hogeren gelukkig heb ik een nuchtere vrouw die me dan vraagt: Ga je dan ook betere foto's maken?

Om eerlijk te zijn; Nee. Ik kijk nog wel eens terug naar de eerste foto's die ik met een digitale fotocamera heb gemaakt en die zijn niet eens slecht. De 8 Megapixel Olympus E-500 met een 4:3 sensor (eigenlijk half full frame) en een mooie lens erop maakte prima foto's. Zo ook de E-510, E-3 en de E-5. In onze trappenhuis hangt nog steeds de foto van onze zoon, gewoon gemaakt met de E-510,

maar een foto met zoveel zeggingskracht en ook de foto van een vlinder, die mijn vader zo mooi vond. De foto weerspiegelt in de kamer, zodat hij altijd nog kan meekijken hoe het met ons gaat.

Foto's kunnen je om meerdere redenen dierbaar zijn.

Uiteindelijk ben ik overgestapt van Olympus naar een Canon 6D; full frame spiegelreflex dat was tot voor kort zo'n beetje de heilige graal van fotocamera's. Maar ook heilige gralen blijken een beperkte levensduur te hebben. Inmiddels wil Canon ons doen geloven dat je alleen nog maar zonder een spiegel goede foto's kunt maken en worden de systeemcamera met duizelingwekkende specificaties in de markt gebracht. De productie van spiegelreflex camera's bij Canon is gestopt en ook worden er geen EF lenzen meer gemaakt.

Toen ik thuis begon over een Canon R6 met een groothoek lens vroeg mijn vrouw opnieuw: Ga je dan ook betere foto's maken?

PROGRAMMA

Juni			
ma 6 jun		Geen club, Tweede Pinksterdag	
ma 13 jun	de Partner	De 10 minuten van: Lia Hoogveld Toon foto's die een tijdsbeeld laten zien, dus de foto als documentair instrument	Henk Post, John Roeleven
ma 20 jun	Op locatie	De langste dag – Korenmolen Vreeland en omgeving	Ton
ma 27 jun	de Partner	Gast spreker	
Juli			
ma 4 jul	Online	Foto's van elkaar tonen	Ton Verweij
ma 11 jul		Start zomervakantie tot 22 augustus.	

TOELICHTING PROGRAMMA

Maandag 13 juni: tijdsbeeld foto's. Stuur de foto's op naar foto@fotogein.nl of neem ze mee op een USB stick. Liever opsturen, dan kan het tevoren worden klaargezet. Afgedrukt werk mag ook. Zie ook de oproep van John in de Fotogein Signal.

Voor 'de langste dag' op 20 juni: heb je je al aangemeld (Via Signal naar Ton Verweij)? Zie Oculair 2022-11 voor een beschrijving van de tocht.

Maandag 27 juni: een jong-afgestudeerde fotograaf. Let op de berichten die John gaat rondsturen, die in de volgende Oculair terecht komen.

PERSOONLIJKE FOTO'S MET EEN VERHAAL(TJE)

De saxofonist

Op het uitgestelde afstudeerfeest en diner van mijn jongste dochter was er buiten een optreden van een band. In het zachte avondlicht genoot deze saxofonist intens van zijn spel en de sfeer. Zelfs zijn schaduw voor eeuwig achterlatend op de muur.

Foto Kas Maessen

Het werd vroeg in de ochtend !!!

Familietraditie

Na twee jaar konden we als familie (broers, zussen, nichtjes) weer bijeenkomen voor een paar uur het Brabantse kaartspel 'Rikken'.

In maart waren er een paar mooie dagen, zodat een groep buiten in de zon ging zitten. Nog wel met coronakapsel.

Foto Margriet Donders

In 1991 ben ik in Utrecht Medische Biologie (tegenwoordig Biomedische Wetenschappen) gaan studeren. Al snel hebben we een studievrienden-groep gevormd van 7 Mebies / Mebioten zoals wij onszelf noemen, en we zaten altijd naast elkaar in de collegebanken. In het derde studiejaar zagen we elkaar minder omdat we allemaal stage gingen lopen en minder colleges hadden. Omdat we dat niet leuk vonden, hebben we in 1993 ons 'dinsdag-eten' in het leven geroepen. We rouleerden en spraken bij een van ons in de studentenhuizen af, die kookte voor ons groepje. Na het eten gingen we in Utrecht naar de bioscoop. Wanneer de aanhang er was, werd die ook meteen onderdeel van de groep en zo vormden we onze 'mini-familie'. Na een paar jaar vielen er 2 Mebioten af, maar de vaste kern met aanhang tot op heden bleef over.

Dit ging iedere dinsdag door, zelfs toen er 'Mebie-babies' kwamen. Het dinsdagavond eten werd uitgebreid met Kerstetentjes, Sinterklaasvieringen met de meest spectaculaire surprises en pittige (eerlijke 😊) gedichten (waar we in augustus, wanneer de pepernoten in de schappen liggen, lootjes trekken, altijd een discussiepunt, de een vindt het te vroeg, de ander juist prima met de drukke agenda's).... En... onze jaarlijkse Mebie-weekeinden met Pasen. Tot corona kwam. Dat heeft roet in het eten gegooid. Geen dinsdagetentjes, sinterklaasvieringen en geen weekendjes weg... en... discussies over hoe om te gaan met coronaregels... volgens mij erg herkenbaar voor iedereen. Maar goed... dit jaar met Pasen was het zover... we gingen naar de boerderij die 2-jaar was uitgesteld, nadat we een zelftest hadden gedaan. Het was erg fijn om weer bij elkaar te zijn. Jongens, wat groeien kinderen (8-17 jaar) toch hard in een paar jaar! Er zijn een aantal die langer zijn dan ik! Hoewel niet heeeel erg moeilijk, maar toch... heel apart om te zien... de kleine-mebie-babies worden grote-mebie-kinderen. Tijdens dit weekendje weg hebben we ons jaarlijkse groepsfoto gemaakt. Wat eens zo gewoon was, is nu een dierbare foto geworden.

Foto (en verhaal) Yolanda Simarro

Bijzondere foto

Ik heb hiervoor gekozen omdat deze foto een van de redenen aangeeft waarom ik de laatste tijd afwezig was.

Op deze plek hoop ik eind volgend jaar te wonen. Hiervoor hebben we nu al veel tijd moeten steken in uiteraard de hypotheek, maar ook wat we willen met sanitair en keuken.

Foto Jorritjan Niessink

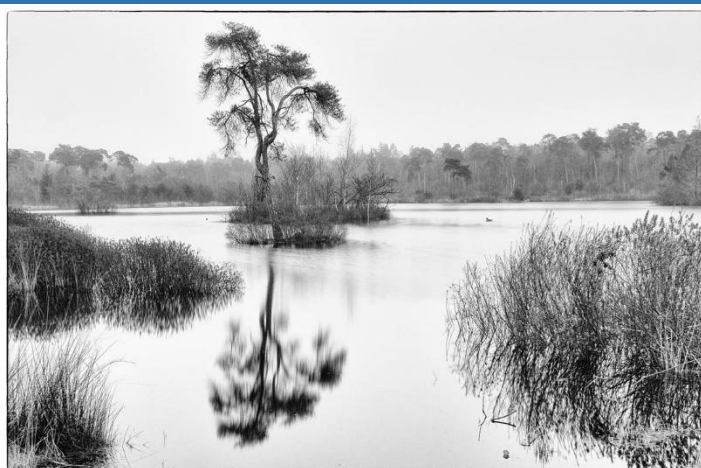

Foto Ina Huitema

Dierbaarste foto in 2022

Een weekendje weg, even hoofd leegmaken, rust en stilte in mijn hoofd krijgen, even de dagelijkse gedachten loslaten, toch 's ochtends vroeg opstaan om de zon te zien opkomen, een uur van tevoren op plaats van bestemming, alvast een opname van de omgeving maken met een lange sluitertijd (13 sec). Tijdens de opname voelde ik de rust en stilte om me heen. Na het weekend thuis de opname van de omgeving bewerkt en omgezet naar zwart/wit. De foto straalt stilte en rust uit, precies hetgeen ik voor ogen had voor dit weekend en tijdens de opname gevoeld heb. Hier werd ik blij van, het is me gelukt om mijn gevoel in de foto te krijgen. Dat maakt deze foto voor mij dierbaar. Helaas kwam de zon wel op, maar het was bewolkt en dus niet zichtbaar.

M'n nieuwe profielfoto

Jan stuurde een bericht via Signal om voor de Oculair een foto in te sturen met daarbij een verhaal. Dit bericht kwam binnen op het moment dat ik bezig was met de laatste bewerking van mijn profielfoto voor het fotoalbum op website van Fotogein.

Bij mijn persoonlijke album op onze website staat nog een foto van Gregory, gehuld in regenjas en hoed. Maar de tijd gaat door en de periode van Gregory ligt al weer een paar jaar achter me. In de afgelopen periode heb ik me best wel weer ontwikkeld als fotograaf en het werd dus tijd voor een nieuwe profielfoto en die moest anders worden; niet traditioneel, niet perse mooi maar moet de kijker verleiden om langer te kijken naar wat je precies ziet.

Afgelopen maanden kijk ik veel naar Fine-art foto's die vaak donkere/bruine tinten hebben en waar gewerkt wordt met een verrassend element of kledingstuk in de foto. Ik was van plan om te proberen of ik ook in staat was om dergelijke foto's te maken; portretfotografie is immers niet mijn sterkste punt. Aanvankelijk was ik van plan om ook zo'n een bruine collapsible achtergrond te kopen, maar daarmee wordt de foto (zeker als je meerdere foto's maakt) nogal kunstmatig. In mijn eerste pogingen om een dergelijk Fine-art portret te maken heb ik in plaats van een collapsible achtergrond gekozen om een grote diafragmaopening waardoor de achtergrond wazig wordt. Mijn full frame compact camera heeft een maximale diafragmaopening van F/1.7 en dan daarmee kun je natuurlijk een heerlijke onscherpe achtergrond creëren, maar het scherpstelbereik op het onderwerp wordt dan ook wel heeeeel erg klein. Met de camera op statief en een klein led lampje verder gegaan om accenten te benadrukken en het beeld begon langzamer hand vorm te krijgen van een mooi portret.

Foto (en verhaal) Henk Post

Maar ja.....eigenlijk wilde ik geen gewone profielfoto maar een foto met een "twist". Ooit had ik een aantal (kunststof/siliconen??) vissen gekocht die sportvissers gebruiken als kunstaas. Gelukkig hadden de vissen een goed formaat en na wat extra pogingen kreeg ik uiteindelijk het beeld wat ik zocht; de twist die ik nodig had om mijn portret te vervreemden.

In de nabewerking heb ik de intensiteit van de kleuren verminderd en de scherpte wat teruggebracht, waardoor het beeld precies werd zoals ik bedoeld had: eigenwijs, Fine-art en met een twist. Ik denk dat het veel zegt over mijn ontwikkeling de laatste tijd; fotografie zien als de "speelplaats" voor het creëren van beelden, waarbij sfeer en gevoel steeds meer naar voren komen.

PICTURES IN YOUR HEAD

Beweging zit er niet in:
 het zijn stills uit een movie;
 meestal stom,
 soms met geluid,
 kreten van vogels bijvoorbeeld,
 zelden een stem.
 Ze komen terug, steeds vaker:
 Er komen er ook wel bij.

Duizenden plaatjes in
 een o zo zwaartillend hoofd.
 Je zit er maar mee
 op de achterste rij
 van je eigen theater.

 uit: 'Tot zover', 2002. Schrijver: Jan Eijkelboom

ADRESSEN

E-mail adres	Functie	Huidige ontvanger(s)
redactie@fotogein.nl	Alle verhalen voor De Oculair kunnen hier naartoe gestuurd worden	Jan Donders, Annie van Rees
bestuur@fotogein.nl	Naar alle bestuursleden	Henk Post, Willibrord van Raaij, Edwin Slaghekke, Karin Reijnaerds, Eric de Wit
penningmeester@fotogein.nl	Naar de penningmeester	Edwin Slaghekke
secretaris@fotogein.nl	Naar de secretaris	Willibrord van Raaij
wedstrijd@fotogein.nl	De leden van de wedstrijdcommissie	Kas Maessen, Gerard Janssen, Erik Hendriksen
foto@fotogein.nl	Inzenden foto's voor digitale presentaties..	Karin Reijnaerds, Jan Donders, Michel Timmermans
webmaster@fotogein.nl	Alles betreffende de website	John Roeleven, Jan Donders
expositie@fotogein.nl	De expositie commissie	Ad Witte, Michel Timmermans
programma@fotogein.nl	De programmacommissie	John Roeleven, Henk Post